

IV

Correspondances

LA NATURE est un temple où de vivants piliers
 Laissent parfois sortir de confuses paroles;
 L'homme y passe à travers des forêts de symboles
 Qui l'observent avec des regards familiers.

Comme de longs échos qui de loin se confondent
 Dans une ténébreuse et profonde unité,
 Vaste comme la nuit et comme la clarté,
 Les parfums, les couleurs et les sons se répondent.

Il est des parfums frais comme des chairs d'enfants,
 Doux comme les hautbois, verts comme les prairies;
 Et d'autres, corrompus, riches et triomphants,

Ayant l'expansion des choses infinies,
 Comme l'ambre, le musc, le benjoin et l'encens,
 Qui chantent les transports de l'esprit et des sens.

Ἀνταποκρίσεις

Ἡ ΠΛΑΣΗ εἶναι ἓνας ναός, ὅπου συγκεχυμένα
 Κάποτε λόγια βγάζουνε κολόνες ζωντανές·
 Δάση ἀπὸ σύμβολα, ὅπου περνᾷς, κατοικημένα,
 Ποὺ σὲ κοιτᾷν μὲ γνώριμες ματιές.

Σὰν τοὺς μακροὺς ἀντίλαλους ποὺ πέραθε ἀνταμώνουν
 Μέσα σὲ μιὰν ἐνότητα βαθιὰ καὶ μυστικιά,
 Ὡς ἀν τῇ νύχτ' ἀπέραντη, ὥς ἀν τὸ φῶς πλατιά,
 Μύρα κι ἀχούς καὶ χρώματα κρύφιοι δεσμοὶ τὰ ἐνώνουν.

Ξέρω δροσάτες σὰν κορμιὰ παιδιάτικα εὐωδιές,
 Γλυκὲς σὰν φλάουτα, πράσινες σὰν τὰ χλοερὰ λιβάδια,
 — Κι ἄλλες, μαυλιστικές, μεθυστικές, θριαμβευτικές,

Τῶν δίχως τέλος ποὺ ἔχουνε τὴν ἀπλωσιὰ πραγμάτων,
 Ὅπως τοῦ λιβανιοῦ, τοῦ μόσχου, τοῦ κεχριμπαριοῦ,
 Ποὺ τῶν αἰσθήσεων τραγουδοῦν τίς τρέλες καὶ τοῦ νοῦ.